

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Selectae Christiani Orbis Deliciae ex Urbibus, Templis,
Bibliothecis, et aliunde**

Sweerts, Pierre François

Coloniae Agrippinae, M. DC. IIX.

Zamosci.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69234](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69234)

IN CVRIA POSNANIENSI.

Demosthenes Græcorum disertissimus leges animam ciuitatis esse inquit. Vt enim corpus anima viuit: sic ciuitas legibus conseruatur. Proinde naturæ & sui ipsius obliuiscitur, qui sacratissimas constitutiones, patriasque leges auerfatur.

ZAMOSCI.

IOANNES ZAMOSCIVS, quod mortalitatis habuit, hic deposuit.

Obijt III. Iunij, anno M. D. V.

TVMVLVS.

*Qua nituit clara fecunda Polonia gemma,
Nunc Mors in gelido luxuriat tumulo.
Dicamne heroum exemplar, vitæde ZAMOSCVM?
Vix abluit manus Lethica terra decus.
Hic sibi, non Patria vixit satis, attamen, eheu!
Quis vetet occiduas non perijisse rosas?
Effundit mæstas natus cum matre querelas:
Iam satis, vt miser is temperet à lacrymis.
Cælo animam, terra liquit sua viscera: mirum est
Hunc tumulum tantum condere posse virum.*

ADVNCTVM TESTAMENTI

ILL. mi D. D. IOANNIS ZAMOSCI,
MAGNI CANCELLARII, & EXERCITIVM generalis Regni Polonia, &c.

Secundùm Deum maximè in terris Sereniff. Re-

Tt § ges

ges meos & Remp. non assentatorum more, sed sincerissime colui, quibus fidem integrā inuiolatamq; seruauī, & eorum dignitatem foris, & libertatem domi clarissimam semper habui. Qua in re, certe nulla ex parte, læsam conscientiam me habere, subiturus Dei iudicium, profiteor. Ciuibus meis quibuscumque, qui me læserunt, ignosco, & ab eisdem mihi ignosci expeto. Pietatem erga Patriam, obseruantiamque erga Regem commendo. Ut luxum & discordiam fugiant, quam maximè sceneratorum auaritiam publico consensu coercerent, rogo. Pro me nihil aliud, quam memoriam qualemcumque meritorum meorum postulo. Confido S. R. M. Patriam hanc nostram, quæ illam excepit, & alijs prætulit, ac suorum sanguine in Regem confirmauit, constanter redamare: amor tamen meus facit, ut eam vel currentem etiã adhortari debeam. Priuatim uero ab eius Maiestate regia, animum erga unicum filium, ac domum meam peto: cuius curæ, benignitati, ac auctoritati præcipuè commendo eundem filium meum, & quasi de manu trado, in sinumque eius depono. Te charissime fili nō modò hortor, uerum etiam obtestor, primò quidem, ut Deum, & pietatem ante omnia colas, eamque non modo potissimum, sed solum quasi bonum, aut aliorum quasi bonorum unicum fundamentum iudices. In primis religionem Catholicam constantissimè tuearis, hæreses nouaque dogmata quæcumque, quocumque nomine etiã obtrudantur, fugias. Ac si fortè Regni amplissimi ciuem te læteris: ijs maioribus, qui meritis suis aliquam sibi nominis famam reliquerit, tanto magis nullo præstatiore parente Ecclesiam Catholicam lætã tibi statuas: quæ nō modo tot Regum ac Principum, sed quod longè præclarior est omnium Sanctorum

etorum communis Mater, & in cuius gremio felicius mori, quàm ab initio nasci, cum nò nasci satius sit, quam in hac non mori. Cura verò, ut efficias, ne vllius criminis tibi conscius sis. Hæc arma, hunc murū fortissimum in omni discrimine ac periculo expertus sum. In Repub. Sereniss. Regibus tuis, tum ipsi Reip. integrā, inuiolatamq; fidē semper præsta, semper nouas res oēs fuge. Eas autē partes semper sequere, quæ præsentem statum saluum volunt: honores nò tam ambi, quàm ut omni honore dignissimus iudicaris; contende virtute parare ea, quæ præclara ab hominibus iudicantur: Verùm vel ab ipsis parta, vel à parentibus relicta, quibus artibus parta sunt, ijsdem etiā conseruare maximè statuito. Priuatim cum alias virtutes omnes, tum Iustitiam, maximè temperantiam, & modum fruendi facultatū, cole: ut tibi semper suppetat, ad Regi & Reipubl. deseruiendum. Luxum, desidiam, profusionem in voluptates, & inanem fastum quàm longissimè à te segregata. Seniorum, imprimisq; paternorum amicorum, ac familiarium consilio omnibus in rebus vttere, præceptisq; eorum obedi. Iuuenilia, vel corruptorum hominū, qui adolescentes locupletes assentando captant, consilia & cōsortia fuge: neue eorū aut exemplo, aut cohortatione, ad nouas res aliquas, aut profusionem, aliaq; vitia, aut quascunque res, quæ speciem aliquam magis virtutis & gloriæ, quàm solidi quid habeant obrepere patiaris, caue. Ut finem faciam, magis eos, qui virtute & moribus parentes referunt filios, & ab illis, & omnibus charus haberi memento, quam

natura.

TYPO.